

**[Himmelstrup.]**

ærede Udenrigsminister siger, ogsaa netop fordi han repræsenterer os udadtil, men jeg tror ikke, at de Paastande, den højtærede Minister paa dette Omraade gentagne Gange har fremsat, er holdbare, og jeg henstiller derfor, at man ikke viger tilbage for at af-dække og erkende, hvad der er den sande Grund, og ikke søger at dække det ved at paaberaabe sig Hensyn og Forpligtelser, som i Virkeligheden ikke foreligger, i hvert Fald slet ikke i højere Grad nu talmæssigt end i 1936, og ikke engang reelt, netop fordi Importen fra England til Danmark er steget saa stærkt i Aarene fra 1936 og til Dato, som den er.

**Jens Thomsen:** Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at Udenrigsministeren er vores allesammens Minister, og det er fuldstændig rigtigt, men det burde jo i Virkeligheden ogsaa være Tilfældet med samtlige de andre Ministre. Paa Grund af manglende Kendskab til Handelsaftalen tør Bondepartiet ikke tage Medansvaret for Godkendelsen. Vi vil ikke forsøge at rejse nogen Kritik mod Aftalen, men vi vil undlade at stemme.

**Jørgen Gram:** Jeg skal ikke benægte, at jeg med megen Interesse har hørt de Redegørelser, der er kommet fra Udenrigsministeren med Hensyn til den foreliggende Sag. Mit Parti og Landbrugets Repræsentanter og Organisationer — og ligeledes Handelens Repræsentanter og Organisationer — har jo altid krævet en udvidet Samhandel, for Resten med hele Verden, men som Forholdene ligger i Øjeblikket, da først og fremmest med de to Lande, hvortil vi i den allervæsentligste Grad har vor Af-sætning af vore Landbrugsprodukter. Vi har gjort det, fordi vi ansaa vor Eksport og den deraf følgende Import for en absolut Nødvendighed for at hidføre en økonomisk Fremgang i vort Land; paa alle Omraader vilde dette jo virke ind.

Ud fra dette og ud fra den Kendsgerning, at Landbruget altid har kunnet og vil kunne eksportere adskilligt mere end i de sidste Aar — den lille Leverance i Øjeblikket med Hensyn til Svin anser jeg for ganske forbigaaende — krævede jeg under Finanslovdebatten mod Slutningen af Aaret en Udvidelse af vor Eksport paa Basis af de Salgsønsker, der var hos Landbruget, og samtidig med Begrundelse i de Købsønsker, der var hos Handelen paa mange, mange Omraader. Jeg gjorde dette paa Basis af

de officielle Tal, der forelaa med Hensyn til Forøgelsen af vor Import, idet jeg naturligvis var klar over, at Handelstraktaterne med vore to Hovedaftagerlande selvfølgelig maatte overholdes.

De Tal, jeg da nævnte, gik ud paa, som ogsaa den ærede Ordfører for mit Parti har berørt, at medens vor Import fra England i normale Tider, før Valutacentralen blev indført, var nede paa omkring 240 Mill. Kr. i 1928, 263 Mill. Kr. i 1929, 250 Mill. Kr. i 1930 og gik ned til 218 Mill. Kr. i 1931, saa steg vor Import fra samme Land, efter at vi havde faaet Handelstraktaten med dette Land, saaledes, at den gik op til i 1934 407 Mill. Kr., i 1935 479 Mill. Kr., i 1937 641 Mill. Kr., og efter en Nedgang i den første Del af 1938 af de kendte Aarsager stiger den atter, saaledes at den i det forløbne Aar 1938 ligger paa omkring 566 Mill. Kr., altsaa ca. 250 Mill. Kr. over, hvad den var i de normale Tider, før Valutacentralen traadte i Kraft.

Denne Forøgelse af vor Samhandel med England var naturligvis en Følge af de Forpligtelser, vi havde indgaaet over for England for at opretholde den store Eksport, men ud fra denne mægtige Forøgelse i Forhold til de normale Tider, som jeg vil kalde dem, før Valutacentralen, krævede jeg, at vi ogsaa maatte kunne faa Lov til at forøge vor Eksport til vort andet Hovedmarked, Tyskland, fordi vi ikke kunde have større Forpligtelser, end de Tal, jeg lige nævnte, gav Udtryk for.

Udenrigsministeren svarede intet paa denne min Henvendelse, men bagefter blev i en Korrespondance i den radikale Partipresse min Tale betegnet som en landsskadelig Agitation, og den blev naturligvis karakteriseret paa samme Maade som det, mit Parti i øvrigt i Almindelighed giver Udtryk for. Vi har jo aldrig kunnet faa fuld Oplysning om de Forpligtelser, som Regeringen har indgaaet over for Tyskland og England, og af Vanvare kunde man da maaske være kommet til at sige mere, end Regeringen paa Landets Vegne var gaaet ind paa; men efter nu at have set Formuleringen af de Forpligtelser, vi har over for England, og idet jeg naturligvis gaar ud fra, at Regeringen ikke er indgaaet paa andre hemmelige Forpligtelser, maa jeg bestemt afvise at ville tage imod nogen som helst Beskyldning for landsskadelig Agitation paa dette Omraade, hverken fra mig selv eller fra mit Parti. Der er ikke mindst Begrundelse for en saadan Beskyldning set paa Baggrund af hele Udviklingen af Sam-